

Zajíc a želva

Jednoho dne se zajíc chlubil, jak rychle dokáže běhat.

ZAJÍC: Jsem nejrychlejší běžec na světě! Běhám tak rychle, že mě nikdo nechytí.

Zrovna šla kolem želva.

ZAJÍC: Koukejte na tu starou želvu. Je tak pomalá, že bych stihl oběhnout svět, než ona dojde ke stromu na druhém konci louky.

Želva na něj pohlédla a usmála se.

ŽELVA: Opravdu tomu věříš? Dobrá, dáme si závod.

ZAJÍC: Hahaha! Děláš si legraci? Ano, souhlasím. Porazil bych tě kdykoliv.

Všechna zvířata se přišla podívat. Šeptala si, že želva musí být blázen. Závod začal...

Připravit, pozor, teď!

Zajíc se rozběhl obrovskou rychlostí a želva byla brzy daleko za ním. Pelášil přes louku plnou krásné zelené trávy.

ZAJÍC: Hm, mám hlad a ta tráva vypadá lahodně.

Ohlédl se a viděl želvu, jak pomaličku jde.

ZAJÍC: Zastavím a trochu se najím. Mám spoustu času vyhrát závod.

Mezitím šla želva dál, krůček po krůčku.

ZAJÍC: Uf... Zdřímnu si, mám spoustu času vyhrát závod.

Zajíc usnul. Mezitím želva pořád šla a šla a šla. Ani na chvíli nezastavila.

Když se zajíc probudil, nebylo želvu nikde vidět.

ZAJÍC: Hahaaa! Želva je tak pomalá, že mě pořád ještě nedohnala. Mám spoustu času vyhrát závod.

Přesto se však chtěl předvést, a tak se rozběhl, jak nejrychleji uměl. Když ale doběhl do cíle, želva už tam byla! Usmála se na něj.

ŽELVA: Ne vždycky vyhrává ten nejrychlejší.